

schampier

Het onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

ZOMEREDITIE 2021

DE

KU LEUVEN

IS OOK

LEUK

Colofon

Opklage

5000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejahr.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofredacteur

Dries Blontrock

Algemeen Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailieu

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef IT

Felix Capon

Chef Beeld

Jij? (Zie p. 20)

Redacteuren

Charlotte "rozczarowanie" Monbailieu, Collin "Apricus" Cardon, Dries "Meerschweinchen" Blontrock, Dries "Delusiona" Van Dort, Ewout "buchstabieren" Vancraeynest, Felix "Forelsket" Capon, Hannah "Dezamagire" Boen, Jan Emiel "Diluvo" Cordeels, Judith "Decepção" Lambert, Maria "Abbastanza" Saldi, Marie "Enttäuschung" Palmers, Odile "Patito" De Vos, Pieter "Trepverter" Beirens

Medewerkers

Jij? (zie p. 20)

Beeld

Charlotte Monbailieu, Daan Van Cauwenberge, Esther Boen, Felix Capon, Jan Emiel Cordeels, Judith Lambert, Michiel Devijver, Odile De Vos, Pieter Beirens, Rechtenvrije prentjes van op het internet

Eindredactie

Charlotte Monbailieu, Collin Cardon, David Michiels, Dries Blontrock, Maria Saldi, Pieter Beirens

Cover

Pieter Beirens en Dries Blontrock

Welkom in de hel

DOOR DRIES BLONTROCK

Proficiat! Als u dit boekje in uw handen houdt, betekent dat dat u de juiste keuze gemaakt heeft. Want, hoewel de KU Leuven inderdaad ook best leuk is, blijft het toch vooral een nonnenschool met sterallures. Dan zijn we een stuk beter af bij de UGent: een Steinerschool met sterallures.

In de komende jaren zal u hier voorbereid worden op een rol als loonslaaf, zodat u zich op een sierlijke manier richting pensioen kan slepen. Pardon, u begint aan de beste tijd van uw leven en wordt terloops klaargestoomd voor de arbeidsmarkt. Proffen zullen u met plezier overheerlijke stukjes kennis toewerpen waaraan studenten zich kunnen laven. Ze zullen met nog meer plezier wijzen op de beperkte slaagkansen in uw richting. "Kijk links naast je, kijk rechts naast je: maar één van jullie drie haalt het tweede jaar", het zijn de woorden die door uw eerste lesweek zullen echoën. Gelukkig zijn uw vrienden uit het middelbaar een stel onvoorstelbare idioten, valt dat even mee voor uw universitaire carrière. Als u zonder ge-

zelschap aan de universiteit arriveert, dan zijn uw burens volslagen onbekenden. Nog beter dus: vorm onder geen beding een emotionele band met hen en blijf uit hun buurt voor de rest van het semester. U kunt beter krijgen dan die drop-outs.

Gelukkig heeft u ook een Schamper vastgenomen, sinds jaar en dag een teken van uitstekende smaak. Vanaf de eerste dag van het academiejahr zijn wij tweewekelijks gratis in vrijwel ieder UGentgebouw te vinden. Als hét onafhankelijk en officieel studentenblad van de UGent schrijven we over alles wat er aan en rond de universiteit gebeurt, of wat er net niet gebeurt. Dat wordt steevast doorspekt met een gulle portie nonsens, zelf- en andere spot.

Als u gewoonweg niet genoeg van ons kunt krijgen, volg ons dan zeker op sociale media: daar delen we vaak artikels die niet in onze papieren edities staan. Dan is dat blokken toch weer met vijf minuutjes uitgesteld.

“
**Schamper: sinds
jaar en dag
een teken van
uitstekende smaak**

Onderwijs

- Cantussen wordt immaterieel erfgoed 4.
- De ondraaglijke kutheid van mijn studentenbestaan 6.
- Best of: eerste semester overleven 7.
- Kot Gezocht: Gentse huisvesting in crisis 8.
- Het doldwaze doolhof! 11.
- Schamper Maps 12.

Wetenschap

- 14. Dr. Schamperstein: de bloemetjes en blokvormige bijtjes
- 15. Tot het bier en nu
- 16. Keuzestress: een keuze?

Cultuur

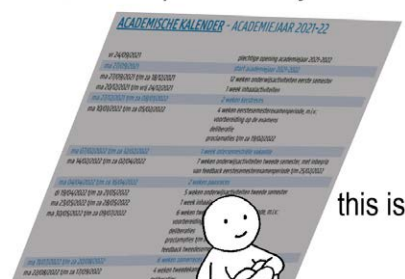

- Recensie: 'Familie' van NTGent & Tinder Talks 18.
- Ode aan het studentencafé 19.
- Gramsci had dan toch gelijk 21.

Satire

- 22. De Liegende Gentenaar
- 23. De Strip & De Liegende Onderzoeker

wachten op academiejaar 2021-2022

this is fine

Cantussen wordt immaterieel erfgoed

DOOR DRIES VAN DORT & COLLIN CARDON

Io vivat! Het cantussen is officieel erkend als immaterieel erfgoed. Maar waar komt de traditie vandaan, en waarom is het zo populair of controversieel bij studenten? Organisator van de Massacantus, Maxime De Huyvetter, geeft tekst en uitleg.

“Voor mij is een cantus iets voor de vriendschap, de gezelligheid, samenzijn met gelijkgezinde mensen, of mensen uit dezelfde streek”, vertelt **Maxime**. “Cantussen, dat is gewoon sfeer en amusement”. Daarnaast zorgt de cantus voor een welkome vorm van structuur in het hectische leven van de gemiddelde student. “Het is een gestructureerde avond: je weet duidelijk waar je je aan moet verwachten en wat er zal volgen.” Dat wil natuurlijk niet zeggen dat elke cantus hetzelfde is. Volgens Maxime is dat zelfs een van de meest typische eigenschappen van een cantus: “De volgorde, de liederen, de locatie, de mensen, enzovoort zijn tijdens de cantus niet altijd hetzelfde. Er wordt ook soms ook ingespeeld op de actualiteit. Er zal altijd wel iets unieks zijn aan de cantus, maar natuurlijk altijd binnen dezelfde structuur.” Verschillende steden en studentenverenigingen hebben andere regels en gebruiken. Zo mogen in Gent normaliter alleen gedoopte studenten binnen op een cantus, wat ook bijdraagt tot de vaak unieke ervaring.

Voor Maxime is het cantussen ook een voortdurend veranderend iets. “Cantussen is een levend ding. De basisstructuur blijft, maar

de kleine veranderingen zijn de belangrijkste. Ik ben ook blij dat Gent uiteindelijk de beslissing genomen heeft terug zijn eigen versie uit te brengen en opnieuw wat vernieuwing heeft geïntroduceerd.

“

“Dat drankaspect is absoluut niet het belangrijkste”

De codex van het KVHV (Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond, red.), de Leuvense editie die ook in Gent circuleerde, is zo goed als on-

veranderd sinds de jaren 50. Die liederen blijven ongeveer hetzelfde, en het is toch een beetje jammer dat er daar geen evolutie komt.”

Een veelgehoorde commentaar op cantussen, is dat ze an sich weinig meer zijn dan een goed excuus om veel pinten te drinken. Een vooroordeel dat volgens hem alvast niet klopt. “Voor mij is dat drankaspect absoluut niet het belangrijkste en dat zou voor iedereen zo moeten zijn. Ik heb al cantussen gedaan waarop ik enkel water en frisdrank dronk. Ik hoef er zeker niet lazarus uit te komen. Je bent op een cantus om je vrienden te zien, je bent daar voor de gezelligheid. Die liederen zwepen je op, de emoties komen vrij.”

ERFGOED

Het cantussen in al zijn vormen is onlangs ook officieel immaterieel erfgoed geworden. Het sluit aan bij een lange lijst van activiteiten en gebeurtenissen, gaande van origami tot de tabaksfeeverkiezing. In de praktijk verandert dit weinig volgens Maxime en komt het vooral neer op een extra pluim of titel. Toch ziet hij ook wel kleine praktische voordelen: “Misschien dat er sommigen zijn die naar de mama en de papa gaan en zeggen: ‘Mama en papa, dat is wel immaterieel erfgoed, hé!’”

Belangrijker voor hem is het imago van cantussen: “Mogelijks leidt het tot meer sociale aanvaarding. Op dit moment zijn er zeer veel buitenstaanders die daar nog steeds op neerkijken en een negatieve bijklank geven aan het cantussen terwijl dat absoluut niet nodig is.” De erkenning kan voor het cantussen echter ook nadelige gevolgen hebben. “Natuurlijk hoop ik dat ze niet, zoals wel bij Aalst Carnaval het geval was, met het vergrootglas naar ons zullen kijken en iedereen over dezelfde kam scheren. In alles vind je wel een rotte appel, en het zou jammer zijn dat iets dat an sich zo mooi is, wordt tenietgedaan door de mensen die het verpesten voor de rest.”

CONTROVERSE

De vergelijking met Aalst Carnaval komt inderdaad niet uit het niets. Net zoals bij het dopen komt er steeds meer kritiek op de verschillende aspecten van cantussen. Naast het rijkelijk aanwezige gerstenat, kunnen ook sommige liederen op steeds meer commen-

taar rekenen, gaande van vrouw-onvriendelijke tot racistische teksten. Maxime nuanceert de kritiek meermaals: “We zijn daar vanuit de Gentse beweging mee bezig, net zoals in Leuven. Er wordt over ge-

“

“Uiteraard moet een codex meegaan met zijn tijd”

sproken en gedebatteerd, en dat is volledig terecht. Uiteraard moet een codex meegaan met zijn tijd, je kunt dat niet honderd jaar hetzelfde houden, dat zou belachelijk zijn.” Liederens zoals ‘Polly Wolly Doodle’ werden op deze manier al aangepast in de Gentse codex, maar zijn nog steeds in de originele versie terug te vinden in andere codices.

“

“Studenten zijn veel meer met een educatieve aanpak dan censuur”

Censuur is voor hem dan ook een te drastische oplossing: “Liederens censureren of eruit halen omdat ze in een verkeerde tijdsperiode gebruikt worden, lijkt me een moeilijke opgave. Dan kun je volgens mij heel de codex eruit halen, of toch zeker de helft.” Hij spreekt de

kritiek vooral tegen vanuit de oorsprong van de liederens: “Veel van de liederens zijn marsliederens. Het Zwitserse leger gaat ook marsliederens zingen, maar wil dat zeggen dat de liederens die zij zingen fout zijn? Neen, die zijn neutraal.” Ook liederens met een meer precaire oorsprong, zoals het Duitse lied Erika, moeten volgens hem genuanceerd worden. “Erika is volgens mij het grootste probleem, omdat dat zogezegd een SS-lied zou geweest zijn. Dat is niet waar, het werd gezongen door de *Wehrmacht*. Midden de jaren 70 en 80 werd dat nog altijd gezongen, zowel door het Duitse leger als het Belgische leger. Staat er iets in over nazisme in dat lied? Neen, dus wat is er puur tekstueel dan fout aan dit nummer? Studenten zijn veel meer met een educatieve aanpak dan censuur.” Hij drukt op het hart dat de liederens die duidelijk over de schreef gaan, aangepast werden of niet meer in de codices staan en dat ze dus wel degelijk meegaan met hun tijd.

De Gentse codex is volgens hem dan ook inclusief en de discussies die er vandaag zijn komen neer op de leeftijd van sommige van de liederens: “Hedendaagse muziek, dat staat bijvoorbeeld meer ter discussie, tegenover de verouderde muziek. Het ‘Kaerelslied’, bijvoorbeeld, is een saai Middel Nederlands nummer. Wanneer zing je dat? Met een paar commilitones die dat lied toevallig kennen, waarbij je een luit van onder het stof kunt halen om het nog wat ouder te maken (*lacht*)”

De ondraaglijke kutheid van mijn studentenbestaan

Of het leven als eerstejaarsstudent tijdens de coronacrisis.

DOOR HANNAH BOEN
BEELD DOOR ESTHER BOEN

Maandag 21 september 2020. Mijn eerste les aan de universiteit gaat beginnen. Een beetje zenuwachtig wiebel ik heen en weer over mijn stoel. Mijn bureaustoel thuis weliswaar, en niet het ongemakkelijke houten aulazetje in Gent waar ik eigenlijk zou moeten zitten.

Een universitaire carrière aanvatten is altijd moeilijk, maar wanneer een pandemie de wereld onveilig maakt, wordt het er ook niet bepaald makkelijker op. Ik zag veel medestudenten, waaronder mezelf, steeds meer wegwijnen door de noodzakelijke isolatie. Het is schrijnend te beseffen dat de tijd in sneltempo uit je handen wegglijpt, maar je leven al bijna twee jaar on hold staat. Ik wou zo graag vrienden maken, Gent ontdekken, op kot gaan, uitgaan. Ik wilde zo graag genieten van gewoon student te moeten zijn en verder geen verantwoordelijkheden te hebben. In plaats daarvan kreeg ik gesloten cafés, online lessen en eenzaamheid.

Het *suckt* om mensen te leren kennen via veel te grote groepchats en vage profielfoto's. Als je dan de hele dag naar gepixelde proffen op je computerscherm hebt gekeken, heb je gewoon geen motivatie meer om deel te nemen aan goedbedoelde 'kennismakingszoomsessies'. In plaats daarvan zat ik liever de eenzame isolatie op m'n eentje uit, beschermd door mijn fort van tien centimeter dikke cursussen.

Maar ik heb dit jaar ook veel geleerd. Dan bedoel ik niet alleen het analyseren van academische teksten, grafieken of theoretische modellen. Ik heb ook leren omgaan met eenzaamheid, gevochten tegen demotivatie en leren luisteren naar anderen. Corona heeft gezorgd voor zoveel meer empathie tussen studenten. We zaten allemaal in hetzelfde zinkende bootje en dat schepte een band. Die babbeltjes tijdens de weinige practica of de korte praatjes voor examens gaven mij telkens kracht om door te gaan.

“

We zaten allemaal in hetzelfde zinkende bootje en dat schepte een band

Het voorbije academiejaar was kut voor iedereen. Corona zal nog niet meteen verdwijnen, maar beetje bij beetje zal alles terug normaler worden. Cafés

zullen weer op volle toeren draaien, aula's zullen geleidelijk aan weer geopend worden en het zal opnieuw mogelijk zijn om studiegenoten in levenden lijve te ontmoeten. Het zal sowieso moeilijk blijven, maar laat ons dan alsjeblieft zorg dragen voor elkaar. Trek lessen uit het voorbije jaar. Praat met medestudenten die mentaal eventjes op zijn, vraag hoe het gaat met elkaar en geniet van uw studententijd ondanks corona. Ge zijt maar één keer student.

1. KOOP EEN AGENDA (EN GEBRUIK HEM)

Hiermee wordt een echte agenda bedoeld, geen *bullet journal* die u zelf volledig moet versieren. Dat houdt immers niemand vol. Neem ook niet de schattigste mini-agenda die zelfs in een vrouwenbroekzak zou passen. Een agenda vergt voldoende ruimte om een dagplanning en extra to-dolijsten in te schrijven. Maak van de agenda een gewoonte: plan alle lessen in, plan extracurriculaire activiteiten in, ook uw Overpoortuitstapjes en katerdagen. Niets is erger dan minder tijd hebben dan verwacht. Wie ten slotte denkt: 'Ik heb geen agenda nodig, ik ben een vrije burger en doe wat ik wil', kan altijd het blad van hun bureau met potlood bekrabbelen en gemiste deadlines aan Ufora wijten.

2. LET OP BIJ HET KLIMMEN OVER AUDITORIUMBANKEN

Vermijd dat u net als een niet nader genoemde redacteur uw eerste maand op unief doorbrengt met een donkerpaarse plek tussen uw benen en luister goed naar het volgende advies. Als medestudenten tijdens de pauze weigeren om hun MacBook alsook hun zitvlak op te heffen om u door te laten, is de enige uitweg naar boven of naar onder. Tip: verkies altijd de weg naar beneden. Hoe lomp uw afdaling ook is, de kans op ongevallen is kleiner. In ieder geval is het primordiaal om het kantelpunt van de stoel goed in te schatten zodat ze niet dichtklapt en u niet met de rugleuning in uw kruis eindigt. Gun uw medestudenten dit spektakel niet, want al die starrende ogen zouden het incident alleen maar nóg pijnlijker maken.

3. BESTE VRIENDEN VIND JE NIET ALTIJD OP DE EERSTE DAG

In het begin kan het heel geruststellend zijn om in een vrienden-groepje opgenomen te worden. Na een tijdje samen op te trekken, zou echter weleens het besef kunnen komen dat het eigenlijk niet helemaal 'uw mensen' zijn. Wees niet bang om weg te gaan als het niet blijkt te klikken. Na een week bij elkaar zitten in de les is dat zeker geen hoogverraad. Denk bovendien aan alle leuke mensen die u misloopt door te blijven plakken bij een groepje dat niet voor u gemaakt is. Als zwakke sterveling lijkt vrienden zoeken u misschien een enge opgave, maar vrees niet! Het leuke aan de unief is het gigantisch gamma aan mogelijke vrienden, die zowel binnen uw richting als erbuiten te vinden zijn.

Kot gezocht: Gentse huisvesting in crisis

DOOR JAN EMIEL CORDEELS

Dat koten duur zijn, is algemeen geweten. Dat er te weinig zijn en dat ze qua kwaliteit vaak geen schoonheidsprijzen winnen, is dat ook. Een uitgebreide studie van de Stad Gent en de Gentse Studentenraad probeert concrete cijfers te plakken op de huisvestingssituatie in Gent.

Eerst en vooral een verduidelijking: het gaat hier slechts over de bekendmaking van een studie die werd aangevraagd door de stad. Concrete beleidsplannen werden hier nog niet aan gekoppeld. Ook de Gentse Studentenraad (GSR), die meewerkte aan de studie, weigerde voorlopig om over de cijfers al een standpunt in te nemen. De studie betreft overigens niet alleen studenten aan de UGent: studenten aan alle hogeronderwijsinstellingen in Gent, zelfs de KU Leuven, werden bevraagd.

De studie licht vijf speerpunten uit. Die dienen als kapstokken voor verdere ambities en beleid. De meeste van deze speerpunten zijn echter wel heel voor de hand

liggend en oppervlakkig; denk daarbij aan zaken zoals 'voldoen de koten voor studenten voorzien' en 'het in harmonie samenleven tussen stedelingen en studen-

“

Het vermijden van pendelen is de belangrijkste reden om een kot te huren

ten'. Je voelt iedereen daarbij wel goedkeurend knikken, maar een spannend beleidsvoorstel is het toch niet. Toch steekt een van de

speerpunten erboven uit, namelijk dat "studenten enkel in daartoe voorziene studentenhuysvesting wonen". Lees: Gent heeft de ambitie om studenten enkel in daarvoor voorziene en geregistreerde koten te laten verblijven.

Dat lijkt misschien vanzelfsprekend, maar momenteel leeft minstens een kwart van de studenten in een appartement of gezinswoning. Vaak is dat omdat die gewoon goedkoper zijn om gezamenlijk te huren, dan een klassiek kot is om alleen te betalen. Voor wie het nu wat warm onder de voeten voelt worden: er is (nog) geen reden tot paniek. Hiervoor staat immers nog geen grootschalige campagne in de steigers, aldus de schepen bevoegd voor wonen, **Tine Heyse** (Groen).

EEN GREEP UIT DE CIJFERS

Wat komt concreet naar voren in de studie? Ten eerste dat er eindelijk een ruw beeld bestaat van het aantal studenten dat op kot zit, wat voorheen nog een blinde vlek was. Ongeveer 60 % van de Gentse studenten zou een kot hebben. Sterker nog, tot 75 % van de studenten wil er een. De prijs is een ander interessant cijfer. Een kot kost gemiddeld 401 euro, wat slechts 6 euro goedkoper is dan de maximumprijs die studenten

gemiddeld willen betalen. Overigens betalen niet enkel de fils à papa zich blauw voor een kot. Tot 10 % van de studenten staat volledig zelf in voor het betalen van de huur. Er werd tijdens het voorstellen van de cijfers geopperd dat de hoge prijzen er mogelijks wel voor zorgen dat de kwaliteit van de koten beter is, en daardoor de tevredenheid ook relatief hoog ligt, namelijk een zeven op tien.

PENDELEN IS OOK EEN OPTIE

Wout Vierbergen, een studentenvertegenwoordiger in de GSR die meehielp aan een deel van de studie, benadrukt dat er op het vlak van kwaliteit aandacht moet zijn voor de diverse noden en verwachtingen van de studenten. Niet alleen qua faciliteiten, maar ook op het vlak van de studenten zonder kot. Zo is het vermijden van pendelen de belangrijkste reden om een kot te huren. Dus als zaken zoals het openbaar vervoer fout lopen, kan er een grotere druk ontstaan

op de nu al heel competitieve kotmarkt. In ieder geval is duidelijk dat het beleid verder zal moeten gaan dan het simpelweg neerpoten van enkele woonblokken met koten.

INTERNATIONALE STUDENTEN

De studie besteedt ook aandacht aan de vele internationale studenten in Gent. Naast de merkbare verschillen in het soort koten waarin deze expats verblijven; voorna-

melijk in de homes (koten van de UGent, *red.*), zijn er nog enkele andere frappante afwijkingen. Zo is de tevredenheid over de kwaliteit van de huisvestingen in het algemeen heel wat lager bij de internationale studenten. Eerder dit jaar maakte het Internationaal Konvent zich ook al zorgen over het nijpende tekort aan koten voor haar leden, zeker met zicht op de toekomst. Want met ENLIGHT, het nieuwe internationaal samenwerkingsverband en prestigeproject van de UGent, zal de toestroom van buitenlandse studenten enkel toenemen. Aangezien deze studenten niet de optie hebben om te pendelen, zal de vraag naar koten navenant zijn. Of het aanbod deze vraag kan volgen lijkt twijfelachtig. Men kan dan wel studies op poten zetten en voor cijfers zorgen, maar als het beleid niet ambitieus blijkt, blijft het uiteindelijk bij het managen van een probleem. Duurzame oplossingen voor de kotenproblematiek blijven voorlopig uit.

VIND DE WEG NAAR JOUW STUDENTENRAAD

StuRa

Politieke & Sociale
Wetenschappen

stuveco

Economie & Bedrijfskunde

Stu●ReC

Recht & Criminologie

**STU
GG**

Geneeskunde &
Gezondheidswetenschappen

Bio-ingenieurswetenschappen

Psychologische & Pedagogische
Wetenschappen

Diergeneeskunde

FRiS

Ingenieurswetenschappen
& Architectuur

STUART

Letteren & Wijsbegeerte

StOFF

Farmacie

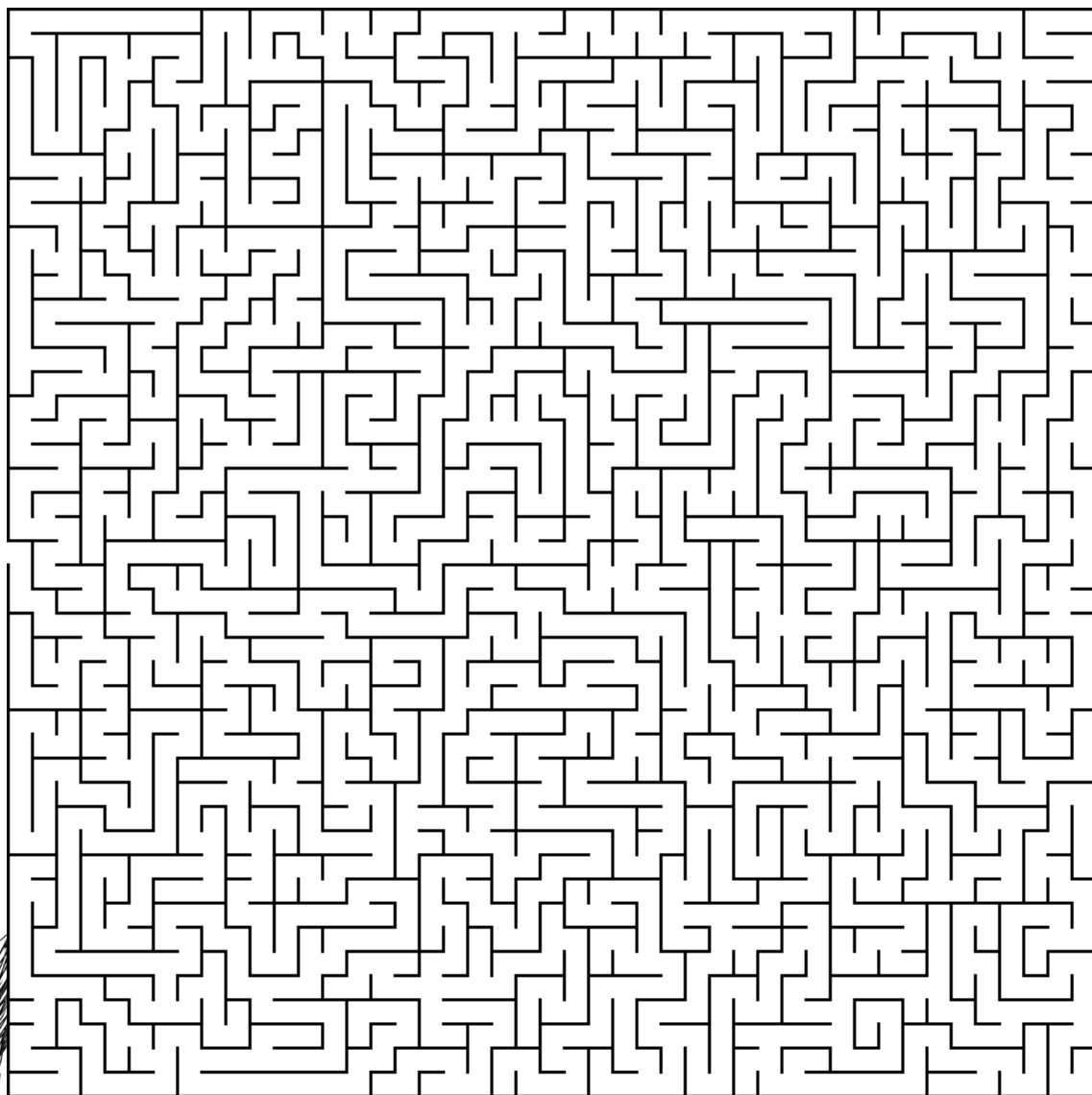
LAAT JE HOREN
WIJ LUISTEREN

DE PUZZELPAGINA!

DOOR JAN EMIEL CORDEELS // BEELD DOOR JAN EMIEL CORDEELS EN DAAN VAN CAUWENBERGE

HET DOLDWAZE DOOLHOF

Zorg jij ervoor dat Rik stopt met tweeten?

schampaar

Je hebt een date. Je weet eigenlijk niet zo goed wat te doen. Pak uit met een picknick in de Abdijtuin of een bezoekje aan de Plantentuin van de UGent.

Oost west, Gent best. Ik toon u enkele van mijn favoriete buurten om na (of tijdens) de lessen te bezoeken!

Schamper Maps

HOISPOTS

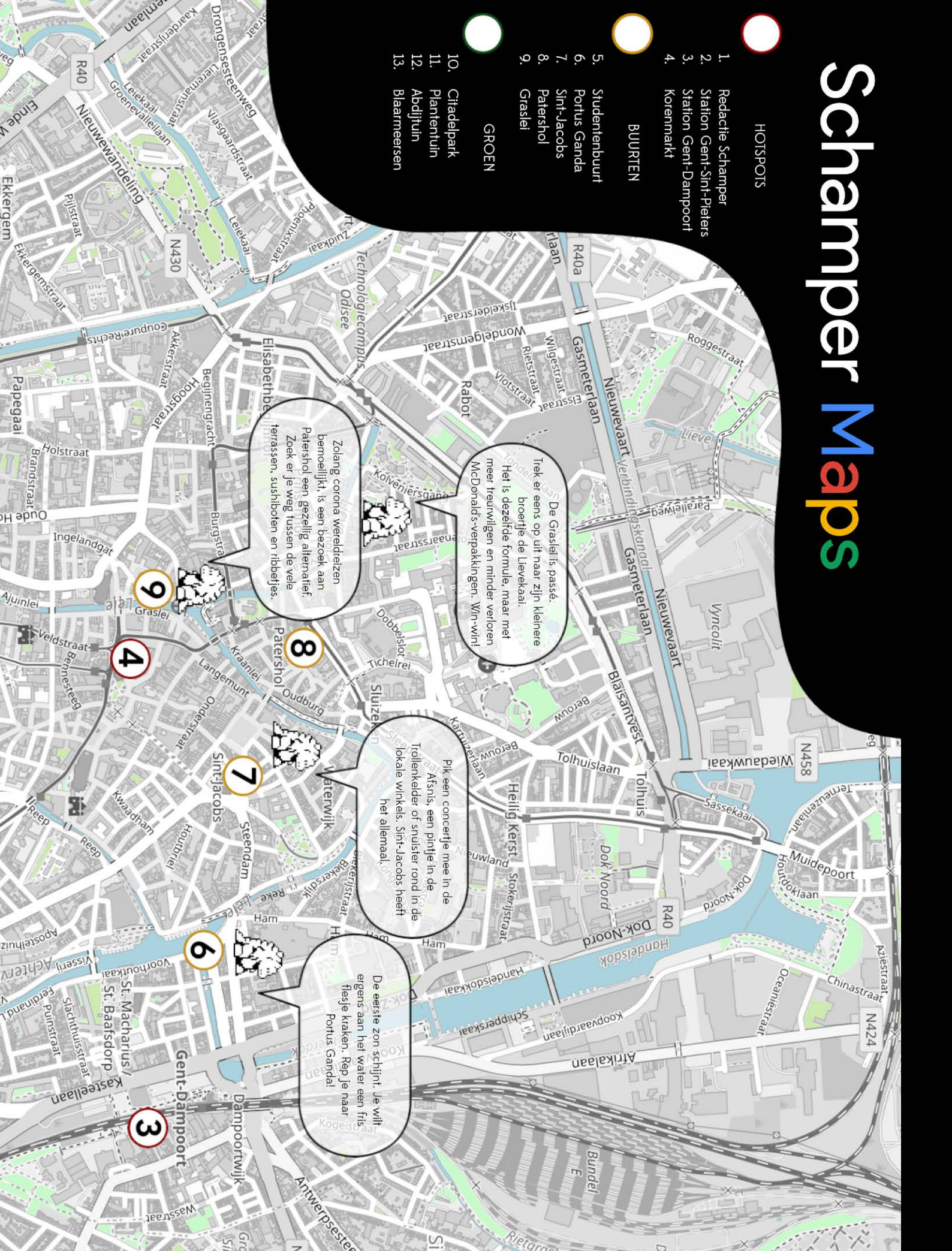
1. Redactie Schamper
2. Station Gent-Sint-Pieters
3. Station Gent-Dampoort
4. Korenmarkt

BUURTEN

5. Studentenbuurt
6. Portus Ganda
7. Sint-Jacobs
8. Patershol
9. Graslei

GROEN

10. Citadelpark
11. Plantentuin
12. Abdijtuin
13. Blaarmeersen

Trek er eens op uit naar zijn kleinere broertje de Lievekaai. Het is dezelfde formule, maar met meer treurwilen en minder verloren McDonald's-verpakkingen. Win-win!

Zolang corona wereldreizen bemoeilijkt, is een bezoek aan Patershol een gezellig alternatief. Zoek er je weg tussen de vele terrassen, sushiboten en ribbeijes.

Pik een concertje mee in de Afzins, een pintje in de Trollenkeider of snuister rond in de lokale winkels. Sint-Jacobs heeft het allemaal.

De eerste zon schijnt. Je wilt eigens aan het water een fris flesje kraken. Rep je naar Portus Ganda!

De bloemetjes en blokvormige bijtjes

VOORTPLANTINGSGENETICA IN MINECRAFT

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om een licht te schijnen over een prangende maar absurde situatie.

Sinds enkele jaren is 'Minecraft' het bestverkochte videospel aller tijden. Zoals ieder ietwat digitaal geletterd persoon wel weet, is het dan ook een spel van vele mogelijkheden. De bijna oneindige open wereld heeft veelijkenissen met onze eigen wereld, maar botst ook op de grenzen van het geloofwaardige. We zouden hier zwevende blokken of andere dimensies kunnen bespreken, maar het spel heeft een veel groter mysterie waar weinig mensen van wakker lijken te liggen: seks tussen fictieve blokvormige dieren.

WEST-VLAANDEREN IN KUBUSSEN

De blokvormige landschappen van Minecraft zijn een thuis voor talloze dieren. We herkennen die dieren ook uit onze eigen wereld, of toch minstens uit West-Vlaanderen. Je kan namelijk in beide niet ver lopen zonder koeien, kippen of schapen tegen te komen. Deze dieren kunnen dan door spelers gevangen worden, en ontdaan worden van hun vlees, melk, eieren of wol.

Met behulp van wat voedsel kan je hen zelfs overtuigen om te paren. Hier botsen we echter op een probleem. De dieren in Minecraft lijken namelijk allemaal tot hetzelfde geslacht te behoren. Zo leggen alle kippen er eieren, heeft geen enkel schaap hoorns,

en kan elke koe gemolken worden. Tenzij de koeienmelk dus niet altijd melk is, mogen we ervan uitgaan

“

**Tenzij de koeienmelk
dus niet altijd melk is,
mogen we ervan uitgaan
dat deze dieren allemaal
tot het vrouwelijke
geslacht behoren**

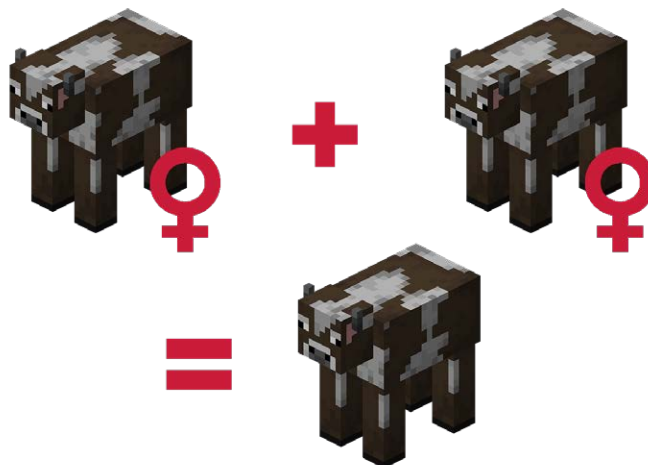
dat deze dieren allemaal tot het vrouwelijke geslacht behoren. De grote vraag luidt dan: hoe planten ze zich voort?

X & WHY?

Om dit probleem te kaderen, moeten we even onderduiken in de wonderlijke wereld van de voortplanting. Seks verkoopt altijd, maar hier gaat het jammer genoeg slechts over genen. In grote en te eenvoudige lijnen kunnen we zeggen dat dieren gemaakt worden door de samenkomst van twee gameten

of geslachtscellen. Een van deze gameten komt van een vader van het mannelijke geslacht, de andere van een moeder van het vrouwelijke geslacht. Binnen die gameten staat een reeks genetische code die elkaar complementair aanvullen via het fenomeen van genomische inprenting. Dit zorgt ook ervoor dat twee gameten van hetzelfde geslacht samen zich niet kunnen voortplanten. Tot voor kort, want wetenschappers in China hebben namelijk via genetische modificatie twee gameten van muizen van hetzelfde geslacht kunnen creëren die samen wel tot bevruchting en verdere groei leidde. Ondanks de weinige embryo's die overleefden, leken de onderzoekers toch optimistisch. Het onderzoek toonde trouwens aan dat twee vrouwelijke gameten makkelijker te modifieren zijn om genomische inprenting te omzeilen dan twee mannelijke.

Deze studie leert ons dat de voortplanting in Minecraft niet zo onmogelijk is als je wel zou denken. En dat de exclusief vrouwelijke beestjes in de blokvormige realiteit mogelijks een genetisch unicum zijn, dat in onze wereld nog maar enkele jaren mogelijk wordt geacht. Nu rest enkel de vraag waar alle mannelijke dieren gebleven zijn? Kan Minecraft ons nog andere doorbraken in de genetica voorleggen?

Tot het bier en nu

DOOR EWOUT VANCRAEYNST

De godendrank die al vele studentenmagen doorstroomd heeft, het gerstenat waar menig evenwichtsorgaan al in is verdronken, het brouwsel dat elke tong kan dubbel plooiën. Wat gaat schuil achter dit zalige mengsel?

Bier is een eigenaardig drankje. Het kan de mens doen dansen, het kan de mens doen wenen. Het brengt mensen samen, het kan ruïes aanwakkeren. Het kan je doen belanden in het bed van een lokale schoonheid, of in een bed op de spoedafdeling van het ziekenhuis. Bier doet ons denken aan zalige tijden, maar het roept ook kritische vragen op. Hoe komt het dat een zestienjarige op een Chirofuij probleemloos een volle drankkaart aan krikjes kan bestellen om zich vervolgens een gat in het geheugen te drinken? Wat heeft er voor gezorgd dat het vragen van een non-alcoholische consumptie op café steevast zorgt voor ophef en consternatie bij je tafelgenoten? Hoe raakte bier zo verankerd in onze maatschappij?

SINDS HET BEGIN DER TIJDEN

Om de geest wat literair in te pilsen, eerst een korte geschiedenisles over het ontstaan van bier. De exacte datum van wanneer de drank voor het eerst gebrouwen werd is – net zoals vele herinneringen de avond voordien in de Overpoort – niet geweten. Er zijn echter wel teksten terug te vinden waarin sprake is van bier in het oude Mesopotamië: een gegist mengsel van water met daarin brokken brood.

In de tijd van de Romeinen krijgt het bier concurrentie van de elitairder geachte wijn. Bier werd als bar-

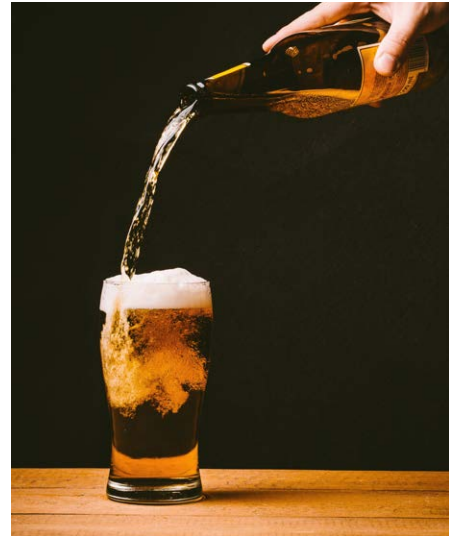
baars beschouwd en het drankje was voorbestemd voor het plebs. Tijdens de middeleeuwen wordt het bier een vaste waarde in het dieet van de gemiddelde burger. Zo dronk men vaak tafelbier bij het ontbijt en dat brouwsel werd zelfs aan de kinderen gegeven. Eens hoppe zijn intrede deed in

“

De pils werd een zodanig succes dat bier er nu nagenoeg een synoniem voor geworden is

de Lage Landen, kreeg bier zijn gekende bittere smaak en lange houdbaarheid. Daardoor werd het brouwen van bier steeds meer een commerciële bezigheid en verliet het proces de huiskamers. Hoppe bleek een blijver: dorpen zoals het West-Vlaamse Poperinge worden tot vandaag gekenmerkt door glooiende velden die vol staan met de plant.

Door de toenemende kennis van scheikunde en biologie, wordt de smaak uiteindelijk nog meer verfijnd en wanneer de technologie toelaat om bier bij lage temperaturen te laten gisten, ontstaat de pils. De pils werd een zodanig succes dat bier er nu nagenoeg een synoniem voor geworden is.

DE MENS ALS SOCIALE DRINKER

Deze historie laat duidelijk zien dat bier altijd al een onderdeel geweest is van de samenleving. In de middeleeuwen, toen het bier ge-commercialiseerd werd, begonnen zich gilden te vormen. Wat echter opvallend is bij de biergilden, is hun bedrevenheid in de organisatie van bijeenkomsten om samen het product te nuttigen. Vele regels werden opgelegd en de bijeenkomsten, waar ook lidgeld voor betaald moest worden, doen denken aan de huidige cantussen. De reden om die evenementen te organiseren kwam voort uit een sociale drang. Alcohol maakt mensen socialer en werd zo een ideaal middel om anderen te leren kennen: alcohol wiste de sociale barrières uit. Dat zien we nu nog in de Overpoort: met voldoende bier in de maag en nevel in het hoofd kunnen de meest uiteenlopende soorten studenten prima door dezelfde deur. Of zijn het er twee?

KEUZESTRESS: EEN KEUZE?

Het 21e-eeuwse westers leven is een hoorn des overvloeds. Een waaier aan keuzemogelijkheden kan ons het gevoel geven uniek te zijn, maar het kan ook verlammend werken. Je zou heus niet de eerste zijn die een paniekaanval krijgt van Albert Heijns twintig soorten mayonaise.

Je maakt dagelijks honderden keuzes. Hoe laat je opstaat, wat je aandoet voor de les. Dat zijn al twee levenskeuzes nog voor het ontbijt. Toegegeven, niet elke keuze weegt even zwaar. Kiezen voor de beige dan wel kaki shorts zal je leven niet veranderen. Toch kunnen ook kleine keuzes lastig of overweldigend aanvoelen. Maar waar komt de stress om keuzes te maken vandaan, en waarom hebben sommigen er zoveel meer last van dan anderen?

KIEZEN IS VERLIEZEN

Bij keuzestress is het vanzelfsprekend om te denken aan de Grote Dingen des Levens. Je studiekeuze kan bijvoorbeeld het verdere verloop van je leven bepalen. Door

die grote gevolgen til je zwaar aan een keuze en wuif je ze niet in een-twee-drie weg. Een belangrijke factor zijn de zogenaamde verlies-

de volgende dag een andere keuze maken. Toch blijft keuzestress een sluwe stalker: hij overvalt ons zelfs op de meest banale momenten.

“

De keuze vóór iets betekent in veel gevallen ook het niet-kiezen van vele andere keuzemogelijkheden

kosten. De keuze vóór iets betekent in veel gevallen ook het niet-kiezen van vele andere keuzemogelijkheden, en het mogelijke geluk dat daarin zou liggen. Wanneer ik ervoor kies om geneeskunde te studeren, wordt de kans klein dat ik ooit paleontoloog zal worden. Ben ik bereid dat mogelijke leven op te geven?

Aan kleine, dagdagelijkse keuzes tillen we minder zwaar. Gezien we honderden keuzes per dag maken, zouden we anders permanent in een ontredder staat rondzweven. Eet ik een broodje of een soepje in de Brug? In welk café spreken we vanavond af? De verlieskosten bij deze vragen zijn veel lager. Een tas dikke wortelsoep kiezen zal je niet nirvana doen ervaren, en indien wel kan je altijd

HOE WERKT KEUZESTRESS?

Centraal bij keuzestress is de *potentialis*, de voorwaardelijke vorm. Alles draait om mogelijk toekomstig geluk of ongeluk door een keuze die jij maakt. Keuzestress wordt namelijk sterk aangestuurd door spijtgevoelens. Spijt is een sterke, negatieve emotionele reactie op een keuze die slecht uitdraait.

Je stelt jezelf verantwoordelijk voor het maken van die keuze, waardoor je eigenlijk jezelf (mogelijk) geluk ontnemt. Mensen met een hoge emotionele sensitiviteit en/of een groot verantwoordelijkheidsgevoel zullen daarom meer stilstaan bij hun keuzes. Om spijtgevoelens zoveel mogelijk tegen te gaan, willen ze op voorhand genoeg beredeneren om juiste keuzes te maken. Klinkt verstandig, toch? Beredeneerde keuzes maken is een tweesnijdend zwaard, want het slaat al snel over in piekeren.

Kritisch nadenken over de eigen keuzes kan werken als een vicieuze cirkel. Blijven peinzen over het eigen geluk gaat het in twijfel trekken, waardoor er nog meer gewicht wordt toegekend aan het maken van keuzes, zelfs over alledaagse dingen. Beredeneerde keuzes za-

delen ons misschien minder op met spijtgevoelens, maar gewoon leren gelukkig zijn met de situatie zoals ze was, vermindert de spijt nog meer.

DRINK WATER EN DE GOEDE KEUZE VOLGT LATER

Naast de conventionele tips om met keuzestress om te gaan, zijn er ook enkele outside-the-box-technieken die kunnen helpen om moeilijke knopen door te hakken. Veel drinken is altijd een goed idee, maar het kan ook helpen in tijden van keuzestress. Het controleren van een volle blaas heeft een uitdeinend effect naar andere vormen van geduld. Het klinkt ave-

rechts, maar een toiletbezoek uitstellen zorgt voor meer geduld en weloverwogen keuzes.

“

Je kan seks zien als een psychologische versie van je computer heropstarten

Ook weg van de lange rij aan de gemeenschappelijke kot-wc kan je je lichaam richting goede keuzes gidsen. *Post-nut-clarity* (of het

gevoel van mentale helderheid na seks) klinkt als een goedkoop excuus om je uit de kleren te krijgen, maar is wel degelijk wetenschappelijk onderbouwd. Tijdens coïtale activiteiten verlaagt de activiteit in de laterale orbitofrontale cortex, het deel van je brein dat logisch beredeneert en oordeelt. Na een orgasme start dat centrum opnieuw op, waardoor je heel bewust bent van verhoogde activiteit. Je kan seks zien als een psychologische versie van je computer heropstarten wanneer alles begint vast te lopen. Het is als RAM-geheugen, maar dan anders.

Tips tegen keuzestress

1. Trek je onderbewustzijn niet voortdurend in twijfel. Vaak heb je zonder het te weten al een berekening gemaakt van alle factoren die jij het belangrijkste vindt, waardoor je instinctief naar iets neigt.
2. Rationaliseer en bekijk keuzemogelijkheden van alle kanten. Zo leg je minder de klemtoon op je eigen verantwoordelijkheid voor een keuze, maar leg je de schuld bij Plato of Descartes.
3. Limiteer je keuzemogelijkheden. Zoek niet elke mogelijke optie op, maar zoek enkele die goed genoeg zijn, en kies op basis daarvan. De kans dat je iets beters vindt door jezelf uit te putten is toch nagenoeg nihil, dus bespaar jezelf de (emotionele) moeite.
4. Seks.
5. Til minder zwaar aan de gevolgen. De mogelijke positieve of negatieve effecten zullen nooit zo intens of zwaar zijn als je ze in je hoofd inbeeldt. Bovendien kan je nooit op voorhand weten wat alle mogelijke consequenties zijn, dus ze aanvaarden en leren appreciëren is makkelijker dan er steeds tegen te vechten.

'Familie' van NTGent

DOOR MARIA SALDI
BEELD DOOR MICHIËL DEVIJVER

"We hebben het verkloot, sorry." Met deze woorden nemen de Demeesters in 2007 afscheid voor ze zich samen thuis ophangen. De familie Miller-Peeters baseert zich op deze zaak om op de Bühne te tonen hoe hún laatste avond als gezin eruit zou zien.

In een hyperrealistisch huiselijk decor ont-plooit zich een volstrekt normale gezins-avond: er wordt gekookt, gelachen, ouders rakelen verhalen op waar hun tieners maar lauwtes op reageren. Iedereen in de zaal weet dat er zich op het einde van het stuk een drama zal voltrekken, maar de herkenbare gezinssituaties geven daarover niks prijs. Zelfs het rustig en netjes ophangen van de vier stropen lijkt eerder een dagelijks avond-ritueel. Zij die dus aan het wachten waren op een duidelijke verklaring voor de mysterieuze zelfmoord, zitten waarschijnlijk nog in hun theaterstoel. Wel geeft het stuk je genoeg stof om na te denken over de banaliteit van het leven en over je eigen gezinssituatie. Het wordt pijnlijk duidelijk hoe gemakkelijk het is

om vast te raken in patronen waar sleur en prestatiedruk het voor het zeggen hebben. In het stuk wordt er op een naïeve manier de parallel getrokken tussen beide families: zowel de Miller-Peeters als de Demeesters zouden geen financiële of psychologische problemen hebben en dus even weinig reden tot zelfmoord hebben gehad. Dit terwijl de Demeesters in werkelijkheid wel in de schulden zaten en een geschiedenis van psychische kwetsbaarheid hadden. Het laat dus een wrange nasmaak na als de spelers in hun op maat gemaakte kleren gezellig samen in de zetel hun afscheidsbriefje schrijven, terwijl de Demeesters het wel degelijk echt verkloot hadden.

"Plassen in de lavabo"

DOOR DRIES VAN DORT

Wesley is 24 en studeert aan **HO-GENT**. "We gingen die avond met het kot naar de afterparty van de Museumnacht in de Charlatan. Daar kwam ik Daan tegen, iemand waar ik eerder mee had gepraat op Tinder. Het was een leuke, intelligente jongen. We hebben samen gedanst en ik nam hem later ook mee naar huis. Even later deelden we de lakens."

Bier en seks blijven echter een dodelijke combinatie: "We zijn dus bezig, en opeens valt hij gewoon in slaap! (*lacht*) Ik dacht 'no

problem' en duw hem op zijn rug zodat hij verder kon slapen. Die ochtend werd hij plots wakker, stond recht en zei: "Ik ga naar het toilet." Ik probeerde hem duidelijk te maken dat er hier nog andere mensen woonden, en dat hij misschien best iets van kleren aan deed. Hij repliceerde: "Nee, maakt niet uit!" en liep naakt de gang op.

Die jongen is erin geslaagd om niet één, niet twee, maar drie slaapkamers naakt binnen te wandelen. Even later krijg ik een bericht in onze kotchat "Bro ... Er

zit iemand in mijn lavabo te plassen ...". Drie kwartier later kwam hij pas terug, met de boodschap: "Uw wc was wel moeilijk te vinden zeg". Laat ik u eraan herinneren dat dit de derde week was dat ik mijn huisgenoten kende en meteen ook de laatste keer dat ik iemand meenam."

Ode aan het studentencafé

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

Weinig vormt zo'n universele gouden combinatie als studenten en cafés. Maanden moesten we doorkomen zonder de geur van verschaald bier en plakken planken. Het is tijd voor een ode aan het studentencafé. En hoe kan dat beter dan met een kroegentocht?

De journalistiek verantwoorde zuiperij brengt ons allereerst bij **De Vooruit**. Deze klassieker herbergt studenten en Gentenaren van alle leeftijden. Op het grote terras drinken studenten dure maar frisse pintjes, sippen oude mannen tripels en nippen hippe dertigers van hun cocktail en hun obligatoire tapasplank. Al dat volk moet bediend worden en dat gaat tergend traag. Het is overigens aan te raden om enige voorzichtigheid aan de dag te leggen bij uw bierkeuze. Een anonieme redacteur beschrijft het huisbier immers als "slap en bitter tegelijk, een beetje zoals de rector".

De volgende etappe van deze odyssee der kroegen is café **Molotov**, in een zijstraat van de Overpoortstraat. Het meest opvallende aan de Molotov is dat het er spotgoedkoop is. De kapotte vloer en lege muren neem je er daarom met veel plezier bij. Vraag er de barman ook eens naar de mythische tuin, misschien beleef je er wel je eigen Alice in Wonderland-avontuur. Waarschuwing! Vermijd steeds oogcontact met filosofiestudenten, tenzij je het fijn vindt

Vermijd steeds oogcontact met filosofiestudenten, tenzij je het fijn vindt dat iemand alles waarin je gelooft vijf uur lang probeert af te breken

dat iemand alles waarin je gelooft vijf uur lang probeert af te breken.

Daarna is het tijd voor de Nemesis van de Molotov,

Bar Jan Cremer. Sunset Lovers speelt voor de 29ste keer op de achtergrond terwijl je van een fris glaasje rosé sipt. Hier komen de economiestudenten genieten van het goede leven (en het geld van de papa). Een zonnig terras

waar iedereen dezelfde dure handtassen heeft. Het moet je liggen.

De tocht trekt verder naar **De Planck**, ook wel gekend als 'de boot'. De huiscocktail smaakt naar kindera-

tibiotica en de jaren 80 – net als de playlist – maar daar gaan we niet over klagen. Het is een charmant café met croques, veel plek en een leuke sfeer.

De eindhalte van deze tocht is **Huis**, één van de cafés tegenover de Blandijn. De obers zijn er heel sympathiek, de pintjes fris en goed getapt. Het sluitingsuur van de horeca belet de voortzetting van de kroegentocht, maar daar doen we niet zo moeilijk over. Het is tenslotte algemeen geweten dat er een nijpend tekort is aan journalisten met een alcoholprobleem.

KOM ZEKER EENS
LANGS OP ONZE
REDACTIEVERGADERINGEN!

ERVARING IS NIET NODIG
DIE KAN JE BIJ ONS WEL OPDOEN

Schamper

FACEBOOK/SCHAMPERGENT
TWITTER/SCHAMPER
INSTAGRAM/SCHAMPER_GENT

27/09 - 4/10 - 11/10
13/09 - 20/09
18/10 - 25/10
KOM ERBIJ!
DE THERMINAL
HOVENIERSBERG 24

SCHRIJVERS - FOTOGRAFEN - GRAFICI - MEME-ARTIESTEN
CARTOONISTEN - ICT'ERS - EINDREDACTEURS - TECHNEUTEN

De spreekbuis: een verhaal in zijn eenvoud, een gedachte in chaos, een beeld dat meer dan duizend woorden zegt of een verloren rode draad van een vertelsel, gebracht op papier.

Gramsci had dan toch gelijk

“Pessimisme van het verstand, optimisme van de wil”. Mijn professor politieke filosofie sprak het levensmotto van **Antonio Gramsci** uit op een begeisterende manier, het soort begeestering dat je niet vaak tegenkomt in een zweterige aula op vrijdagmiddag. Ken je het gevoel van woorden die tot je spreken, ook al begrijp je heimelijk niet écht waarvoor ze staan? Te koppig om toe te geven dat ik niet zo intellectueel verrijkt was als ik wou zijn, te onzeker om te zien dat iedereen rondom me dat ook was. Ik wou me die woorden eigen maken en – zoals het een pseudo-intellectuele negentienjarige betaamt – drapeerde ze boven mijn bureau.

Ik was aangetrokken tot de interne tegenstelling, al was het niet iets waarmee ik me vereenzelvigde. Optimisme ging me goed af. Ik begon aan Politieke Wetenschappen vanuit de naïeve droom een impact op de wereld te hebben. Maar waar mijn professor mij op vrijdagmiddag wist te begeisteren, deed de politiek mij alsmaar meer afkeren. Machteloosheid wordt de trouwste kompaan van de politicoloog, die overweldigd wordt door kennis van zaken zonder een idee te hebben van de structuren om echte veranderingen te verwezenlijken. Omdat een situatie te groot is, of de waarde van mensenlevens te klein. Met elk nieuw journaal sluipt pessimisme een tikkeltje meer naar binnen. Als tiener waren verhalen zoals dat van **Malala Yousafzai** het voetstuk waarop ik mijn hoop liet rusten. Tegenwoordig kan ik enkel

denken aan de miljoenen jonge Afghanen die volwassen zijn geworden in een leven vol terreur, zonder hoop op verbetering.

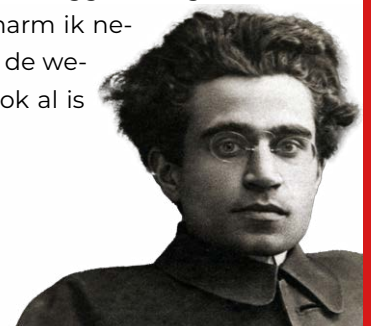
Optimisme zat niet echt meer in mijn wil, en bovendien voelde het blasé om met een citaat van Gramsci te dwepen. Niet langer negentien en onzeker zijn, verminderde de drang om ostentatief intellectuele citaten tentoon te stellen om mensen te overtuigen van mijn geestesvermogen. Het blaadje verdween samen met mijn

optimisme uit mijn gezichtsveld. De eerste les politiek was geleerd, en het cynisme volledig omarmd.

Na enkele jaren echter was cynisme geen omgangsmechanisme meer, maar een struikelblok. Waar leefde ik nog voor, zonder de droom om de wereld te veranderen? Na jaren van totale vergetelheid werd ik weer geconfronteerd met Gramsci. En zonder moeite kon ik dit

keer niet enkel theoretisch begrijpen wat hij bedoelde, maar ook voelen. Pessimisme is intussen een goede vriend geworden, maar ik lach optimisme ook niet zomaar weg als een naïeve tienerblik. Het is een emotionele uitputtingslag om je telkens opnieuw op te laden voor optimisme wanneer de wereld in brand staat. Maar het feit dat negatieve gevoelens nog steeds opborrelen, betekent ook dat er onderliggend nog steeds hoop is. Vanaf nu omarm ik negativiteit, om vandaar terug de wereld te willen veranderen. Ook al is dat blasé.

“
Dat negatieve
gevoelens nog
steeds opborrelen,
betekent ook dat er
onderliggend nog
steeds hoop is

Werk aan UFO wordt beschermd stadsgezicht

DOOR DRIES VAN DORT

Weer een primeur voor de UGent. Nu de restauratie van de Boekentoren op haar einde loopt, verschuift de aandacht naar een ander bekend monument in het patrimonium van de universiteit: de werf aan het UFO.

Gent dankt haar toeristische bekendheid aan vele zaken; het standbeeld van **Artevelde**, mid-deleeuwse architectuur, de vier torens, Kastartspaggetti, waterwegen, de Graslei, enzovoort. Eén aspect dat door het grote publiek echter vaak wordt vergeten is de vele bouwerven die Gent rijk is.

GENTSE WERVEN

De werf aan het Sint-Pietersstation steelt natuurlijk de show, maar met de werf aan het UFO moet onze universiteit zeker niet onderdoen. In de laatste beleidsnota van de Vlaamse Overheid is besloten dat uitzichtloze bouwerven een belangrijk deel uitmaken van de Vlaamse identiteit. Het erkennen van de bouwput aan het UFO als beschermd stadsgezicht kadert dan ook in een grotere campagne om Vlamingen opnieuw bekend te maken met de vele langdurige bouwerven in hun stad.

“Men zegt soms wel dat in Shanghai de meeste bouwkransen ter wereld staan”, vertelt **Matthias De Clerq**, burgemeester van de stad. “Dat klopt niet, die vind je namelijk in Gent. Met de bescherming van de werf aan het UFO verzekeren we dat ook volgende generaties kunnen genieten van alle erven die onze stad rijk is.”

Ook **Rik van de Walle**, rector van de universiteit, is in zijn nopjes: “Toen de NMBS de beslissing nam die ervoor zou zorgen dat de renovatiewerken aan het Sint-Pietersstation ons allemaal nog zullen overleven, kon de UGent natuurlijk niet achterblijven. De werf aan het UFO maakt inherent deel uit van de UGent-gemeenschap en de studententijd van een UGent’er is niet compleet zonder om te moeten gaan met verbouwingen, slijk en geluidsoverlast.”

TOEKOMST VAN DE WERF

Op de vraag wat de werf uiteindelijk moet worden en hoe lang dit zou duren, had de rector niet direct een antwoord klaar. “Zeer interessante vraag. U zou het eens kunnen opzoeken in het universiteitsarchief. Wanneer klaar? Goh ja, nieuwe beleidslijnen verplichten ons natuurlijk om minstens een aantal jaren vertraging te hebben bij elk project... 2052? Conservatief ingeschat.”

Verder onderzoek leert ons dat vele erven ondertussen al dermate oud zijn, dat niemand nog precies weet wat er uiteindelijk gebouwd moet worden. Zo werd de werf aan studentenrestaurant ‘De Brug’ vorig jaar ontmanteld; tot grote verrassing van de studenten bleek het restaurant er nog exact hetzelfde uit te zien.

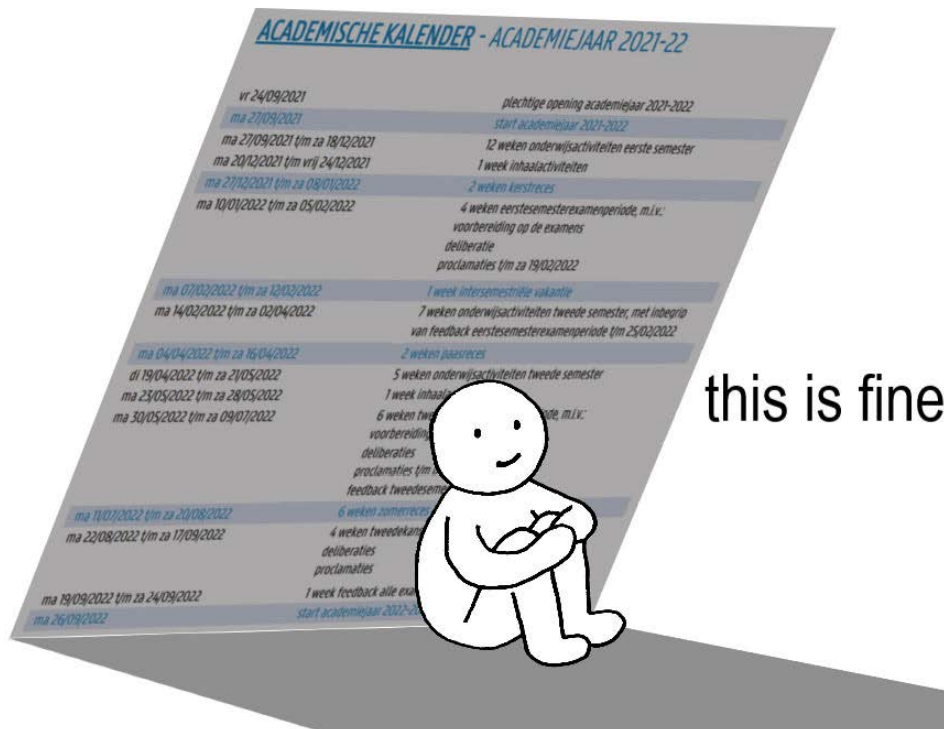

WERFCOMMUNICATIE

Zoals gebruikelijk bij de UGent zullen studenten en personeel goed worden ingelicht over de verschillende erven van de universiteit:

“Alle communicatie gebeurt zoals normaal bij de UGent. Er wordt eerst een bericht gestuurd naar HLN.be met alle informatie die écht belangrijk is. Twee maanden later kunnen we dat voor de studenten eventueel ook publiceren op onze nieuwe Ufora-cursussite ‘student@werfopugent’, waar allemaal handige tips en tricks, filmpjes, en links naar nuttige websites worden geplaatst over hoe je het beste kan omgaan met de onzekerheid en uitzichtloosheid die zo’n werf met zich meebrengt. Zo zorgen we er voor dat elke UGent’er en de volledige UGent-gemeenschap op tijd ingelicht is.”

wachten op academiejaar 2021-2022

Nieuwe studie: Rechtenstudenten hebben het laagste IQ

DOOR JAN EMIEL CORDEELS

De
liegende
onderzoeker

De start van het academiejaar gaat steeds gepaard met een traditionele waarschuwing van de proffen: "Kijk links van u. Kijk rechts van u. De meeste van uw collega's zien we na de examens niet meer terug". De overduidelijk motiverende en positieve kwaliteiten van deze mentaliteit ten spijt, wordt er met deze uitspraak wel een vinger op de wonde gelegd. Lage slaagcijfers, zeker in het eerste jaar, zijn een groot probleem bij studenten.

Om de dalende slaagcijfers te verklaren, liet de UGent vorig academiejaar een studie uitvoeren waarvan de cijfers nu pas bekend werden.

"Het doel van de studie was om per faculteit concrete data te kunnen koppelen aan de oorzaken van lage slaagcijfers. Zo kunnen we het beleid aanpassen en betere trajectbegeleiding voorzien", licht onderzoeksverantwoordelijke **Baarten Moudry** toe. "Een opzet waar we dan ook in geslaagd zijn. We becijferden zelfs heel evidente zaken die wel altijd vermoed werden, maar nooit echt bewezen zijn. Zo zitten de meeste psychopaten bij de Diergeneeskunde. Daar waren natuurlijk altijd wel aanwijzingen voor: dieren martelen is nu eenmaal bekend psychopaten-gedrag, maar voor deze studie was dat slechts een buikgevoel.

Ook hebben we bewijs gevonden dat de meeste psychologiestudenten voor hun richting kiezen zodat ze zichzelf kunnen psychoanalyseren. Alweer, heel merkwaardig is dat niet, maar nu hebben we hier dus ook zekerheid over." Er is wel een opvallende uitschieter: de studenten aan de faculteit Recht en Criminologie hebben namelijk een opvallend laag IQ. Gemiddeld gezien zelfs het laagste van de hele universiteit. Meer nog: het gemiddelde EQ van de rechtenstudenten ligt ook veel lager dan dat van andere studenten, maar dat cijfer ligt dan weer in lijn met de verwachtingen.

www.gentsestudentenraad.be

LAAT JE HOREN

WIJ LUISTEREN

bij ons kan
je terecht

vangnet voor al
jouw vragen

